

Mirosław Lalak

"O teorii opowiadania", Seymour Chatman, Tłum. I.Feszczel, "Pamiętnik Literacki" z.4 (1984) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/1 (99), 181

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHATMAN Seymour: O teorii opowiadania. Tłum. I. Feśzel.
"Pamiętnik Literacki" 1984 z. 4 s. 199-222.

Studium poświęcone opowiadaniu jako konstrukcji komunikatywnej. Odwołując się do schematu de Saussure'a i Hjelmsleva mówi autor o czterech obszarach opowiadania: substancji treści (przedmioty i działania w świecie rzeczywistym), formie treści (narracyjne elementy składowe fabuły), substancji wyrażania (środki przekazu mogące przekazywać fabułę) i formie wyrażania (struktura przekazu narracyjnego). Następnie omawia przede wszystkim formę opowiadania, wskazując na jej elementy i sieć połączeń między nimi.

BP/99/9

M.L.

CZYŻ Antoni: Zabawa barokowa. Okruchy genologiczne. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 4 s. 70-83.

Autor zastanawia się czy "zabawa" często pojawiająca się w tytule barokowych tomów stanowiła odrębny gatunek literacki. Po analizach semantycznych terminu i opisie zawartości tekstów dochodzi do wniosku, że "zabawa" była tworem quasi-gatunkowym (nie w pełni wykrystalizowanym), który wykorzystywał rozmaite zastane formy gatunkowe.

BP/99/10

M.L.